

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2014/221/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Traktatu z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, niedowidzącym i cierpiącym na inne zaburzenia odczytu druku 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014 z dnia 15 kwietnia 2014 r. ustanawiające program „Europa dla obywateli” na lata 2014–2020 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 391/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. kończące częściowy przegląd okresowy dotyczący środków antysubsydyjnych na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, rozszerzonych na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 392/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. kończące częściowy przegląd okresowy dotyczący środków antydumpingowych na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, rozszerzonych na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady 17
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 393/2014 z dnia 11 kwietnia 2014 r. ustanawiające zakaz połowów rajowatych w wodach UE obszaru VIII d przez statki pływające pod banderą Niderlandów 20
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 394/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 395/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj 24

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 396/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz czosnku w podokresie od dnia 1 czerwca 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. 26

DYREKTYWY

★ **Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/58/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiająca, zgodnie z dyrektywą 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, system identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych⁽¹⁾** 28

Sprostowania

★ **Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 363/2014 z dnia 99 kwietnia 2014 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw (Dz.U. L 107 z 10.4.2014)** 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 14 kwietnia 2014 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Traktatu z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, niedowidzącym i cierpiącym na inne zaburzenia odczytu druku

(2014/221/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 207 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 22 stycznia 2011 r. zgodnie z decyzją Rady 2010/48/WE ⁽¹⁾ Unia jest zobowiązana do przestrzegania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, której przepisy stały się integralną częścią porządku prawnego Unii.
- (2) Dnia 26 listopada 2012 r. Rada upoważniła Komisję do uczestniczenia, w imieniu Unii Europejskiej, w negocjacjach dotyczących międzynarodowego porozumienia w ramach Światowej Organizacji Własności Intelektualnej w sprawie zwiększenia dostępu do książek osobom cierpiącym na zaburzenia odczytu druku.
- (3) Negocjacje zostały pomyślnie zakończone na konferencji dyplomatycznej, która odbyła się w Marrakeszu w dniach 17–28 czerwca 2013 r. i na której 27 czerwca 2013 r. przyjęto Traktat o ułatwieniu dostępu do publikowanych utworów osobom niewidomym, niedowidzącym i cierpiącym na inne zaburzenia odczytu druku („Traktat z Marrakeszu”).
- (4) W Traktacie z Marrakeszu ustanowiono zestaw przepisów międzynarodowych, które zapewniają ograniczenia lub wyjątki w zakresie praw autorskich na szczeblu krajowym na korzyść osób niewidomych, niedowidzących lub cierpiących na inne zaburzenia odczytu druku i umożliwiają transgraniczną wymianę dostępnych osobom niepełnosprawnym kopii opublikowanych utworów powstałych na mocy ograniczeń lub wyjątków w zakresie praw autorskich.
- (5) Traktat z Marrakeszu jest otwarty do podpisu przez każdą uprawnioną stronę w terminie jednego roku od jego przyjęcia. Traktat powinien zostać podpisany w imieniu Unii — w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii — z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym udziela się upoważnienia do podpisania w imieniu Unii Traktatu z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, niedowidzącym i cierpiącym na inne zaburzenia odczytu druku ⁽²⁾ w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jego zawarcia.

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35).

⁽²⁾ Tekst Traktatu z Marrakeszu zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jego zawarcia.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Traktatu z Marrakeszu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 390/2014

z dnia 15 kwietnia 2014 r.

ustanawiające program „Europa dla obywateli” na lata 2014–2020

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego artykuł 352,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 10 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej każdy obywatel ma prawo uczestniczyć w życiu demokratycznym Unii, a instytucje Unii powinny umożliwić obywatelom i stowarzyszeniom przedstawicielskim wyrażanie się i publiczną wymianę poglądów we wszystkich dziedzinach działania Unii oraz powinny utrzymywać otwarty, przejrzysty i regularny dialog ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim.
- (2) Za pomocą komunikatu Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowanego „Europa 2020 — strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” Unia i państwa członkowskie dążą do zapewnienia wzrostu gospodarczego, zatrudnienia, wydajności i spójności społecznej na nadchodzące dziesięciolecie.
- (3) Choć z bycia obywatelem Unii posiadającym określone prawa płyną obiektywne korzyści, Unia nie zawsze skutecznie eksponuje związek między rozstrzygnięciem wielu problemów gospodarczych i społecznych a swoją polityką. Dlatego też imponujące osiągnięcia w postaci pokoju i stabilizacji w Europie, długoterminowego trwałego wzrostu gospodarczego, stabilnych cen, skutecznej ochrony konsumentów i środowiska oraz promowania praw podstawowych nie zawsze skutkują silnym poczuciem przynależności obywateli do Unii.
- (4) Aby zbliżyć Europę do jej obywateli, a obywatelom umożliwić pełne uczestnictwo w tworzeniu coraz bliższej im Unii, należy podjąć różnorodne działania i skoordynowane wysiłki na szczeblu transnarodowym i unijnym. Europejska inicjatywa obywatelska stanowi wyjątkową okazję ku temu, by umożliwić obywatelom bezpośrednie uczestnictwo w kształtowaniu prawodawstwa UE ⁽³⁾.
- (5) W decyzji nr 1904/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ ustanowiono program działań, który potwierdził potrzebę propagowania trwałego dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i z samorządami oraz wspierania aktywnego zaangażowania obywateli.

⁽¹⁾ Dz.U. C 299 z 4.10.2012, s. 122.

⁽²⁾ Dz.U. C 277 z 13.9.2012, s. 43.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65 z 11.3.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja nr 1904/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady 12 grudnia 2006 r. ustanawiającej program Europa dla Obywateli na rzecz promowania aktywnego obywatelstwa europejskiego na lata 2007–2013 (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 32).

- (6) Okresowe sprawozdanie z oceny programu „Europa dla obywateli” na lata 2007–2013, wraz z internetowymi konsultacjami społecznymi oraz dwoma kolejnymi spotkaniami konsultacyjnymi z zainteresowanymi stronami potwierdziły, że zarówno organizacje społeczeństwa obywatelskiego, jak i zaangażowane osoby uznają nowy program „Europa dla obywateli” za istotny. Uznano również, że należy go ustanowić w celu osiągnięcia rezultatów na poziomie organizacyjnym w postaci budowania zdolności, a na poziomie indywidualnym — w postaci zwiększenia zainteresowania sprawami Unii. Niniejszym rozporządzeniem należy zatem ustanowić program „Europa dla obywateli” na lata 2014–2020 („program”).
- (7) Jeżeli chodzi o tematy projektów, ich osadzenie w kontekście lokalnym i regionalnym oraz charakter zainteresowanych stron, powinny istnieć istotne synergie z innymi programami Unii, a mianowicie z programami w dziedzinie edukacji, szkolenia zawodowego, młodzieży, sportu, kultury i sektora audiowizualnego, podstawowych praw i wolności, włączenia społecznego, równości płci, zwalczania dyskryminacji, badań i innowacji, społeczeństwa informacyjnego, rozszerzenia oraz działań zewnętrznych Unii.
- (8) Program powinien obejmować szerokie spektrum różnorodnych działań, w tym spotkania obywateli, kontakty i debaty w kwestiach obywatelskich, imprezy na szczeblu Unii, inicjatywy uwrażliwiające i skłaniające do refleksji nad decydującymi momentami w historii Europy, inicjatywy uświadamiające obywatelom Europy, zwłaszcza młodym ludziom, historię Unii i funkcjonowanie instytucji unijnych, a także debaty na temat polityki europejskiej, z myślą o ożywieniu życia publicznego we wszystkich jego aspektach.
- (9) W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 2 kwietnia 2009 r. w sprawie świadomości europejskiej i totalitaryzmu oraz w konkluzjach Rady z 9–10 czerwca 2011 r. w sprawie pamięci o zbrodniach popełnionych przez reżimy totalitarne w Europie podkreślono znaczenie pielęgnowania pamięci o przeszłych wydarzeniach, aby w ten sposób zostawić przeszłość za sobą i budować przyszłość, oraz zwrócono uwagę, jak cenna jest rola Unii w ułatwianiu, wymianie i propagowaniu inicjatyw służących zbiorowemu upamiętnianiu tych zbrodni. Należy zatem uwzględnić aspekty historyczne, kulturowe i międzykulturowe oraz istniejące związki między pamięcią o przeszłości a tożsamością europejską.
- (10) Program w swoim horyzontalnym wymiarze powinien zapewniać wykorzystanie wyników i możliwość ich przenoszenia, tak by zapewnić ich większe oddziaływanie i długookresową trwałość. Dlatego podejmowane działania powinny się wiązać z unijną agendą polityczną i należy o nich właściwie informować.
- (11) Należy zwrócić szczególną uwagę na zrównoważone włączanie obywateli i organizacji społeczeństwa obywatelskiego ze wszystkich państw członkowskich w transnarodowe projekty i działania oraz na ich zrównoważony udział w tych projektach i działaniach z uwzględnieniem wielojęzyczności Unii i potrzeby zaangażowania grup niedostatecznie reprezentowanych.
- (12) Za potencjalnych uczestników unijnych programów uznaje się kraje przystępujące, kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące korzystające ze strategii przedakcesyjnej, z jednej strony, oraz państwa EFTA będące stronami porozumienia EOG, z drugiej strony – zgodnie z zawartymi z nimi porozumieniami. Ponadto zgodnie z decyzją Rady 2001/822/WE ⁽¹⁾ do uczestnictwa w programie kwalifikują się także kraje i terytoria zamorskie.
- (13) Wspólnym celem programu oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 ⁽²⁾ powinno być stworzenie głębokiej i trwałej demokracji oraz aktywnego społeczeństwa obywatelskiego. Unia oferuje krajom objętym Europejskim Instrumentem Sąsiedztwa uprzywilejowane relacje oparte na wzajemnym przywiązaniu do wspólnych wartości i zasad.
- (14) Środki przeznaczone na mocy niniejszego rozporządzenia na działania informacyjne mogłyby także służyć instytucjonalnemu informowaniu o priorytetach politycznych Unii, w zakresie, w jakim wiążą się one z celami ogólnymi niniejszego rozporządzenia.
- (15) Program należy regularnie monitorować i w sposób niezależny oceniać we współpracy z Komisją i państwami członkowskimi w celu umożliwienia jego korekt niezbędnych do należytego wdrażania środków.

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską (Decyzja o Stowarzyszeniu Zamorskim) (Dz.U. L 314 z 30.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Europejski Instrument sąsiedztwa (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 27).

- (16) W całym cyklu wydatkowania należy chronić interesy finansowe Unii z zastosowaniem proporcjonalnych środków, w tym zapobiegania nieprawidłowościom, ich wykrywania i dochodzeń w sprawie nieprawidłowości, odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych, a w stosownych przypadkach sankcji administracyjnych i finansowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) ⁽¹⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
- (17) Pierwszeństwo należy przyznać dotacjom na projekty — niezależnie od ich rozmiarów — mające duże oddziaływanie, w szczególności na te, które są bezpośrednio związane z politykami Unii i służą uczestnictwu w kształtowaniu unijnej agendy politycznej. Ponadto zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami należy dodatkowo uproszczyć realizację programu poprzez stosowanie kwot ryczałtowych, stawek ryczałtowych i stawek opartych na kosztach jednostkowych.
- (18) W celu zapewnienia ciągłości wsparcia finansowego z programu, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r. Z uwagi na pilność sprawy niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu.
- (19) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie przyczernianie się do zrozumienia przez obywateli Unii, jej historii i różnorodności, oraz promowanie obywatelstwa europejskiego i poprawy warunków aktywności obywatelskiej i demokratycznej, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na transnarodowy i wielostronny charakter możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (20) Finansowa kwota odniesienia dla programu, w rozumieniu pkt 18 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾, zostaje włączona do niniejszego rozporządzenia na cały okres trwania programu, bez naruszenia uprawnień budżetowych Parlamentu Europejskiego i Rady ustanowionych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (21) W niniejszym rozporządzeniu należy określić środki przejściowe w celu monitorowania działań rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 2013 r. na mocy decyzji nr 1904/2006/WE.
- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w ramach zakresu stosowania programu i jego celów. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się program „Europa dla obywateli” na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. („program”).
2. W ramach nadrzędnego celu, którym jest zbliżanie Unii do obywateli, celami ogólnymi programu są:
 - a) przyczynianie się do zrozumienia przez obywateli Unii, jej historii i różnorodności;
 - b) promowanie obywatelstwa europejskiego oraz poprawa warunków aktywności obywatelskiej i demokratycznej na szczeblu Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 2

Cele szczegółowe programu

Program ma poniższe cele szczegółowe, które należy realizować poprzez działania na szczeblu transnarodowym lub działania mające wymiar europejski:

- a) uwrażliwianie na pamięć o przeszłości, wspólną historię i wspólne wartości Unii oraz cel Unii, czyli wspieranie pokoju, wartości Unii oraz dobrobytu jej narodów, poprzez stymulowanie debaty i refleksji oraz tworzenie sieci kontaktów;
- b) zachęcanie do demokratycznej i obywatelskiej aktywności na szczeblu Unii poprzez poszerzanie wiedzy obywateli o mechanizmie kształtowania polityk Unii i sprzyjanie możliwościom zaangażowania społecznego i międzykulturowego oraz wolontariatu na szczeblu Unii.

Artykuł 3

Struktura programu i wspierane działania

1. Program, mający promować obywatelstwo europejskie zgodnie z celami ogólnymi, o których mowa w art. 1 ust. 2, składa się z następujących dwóch komponentów:

- a) „Pamięć o przeszłości Europy”;
- b) „Zaangażowanie demokratyczne i aktywność obywatelska”.

Uzupełnieniem tych dwóch komponentów są działania horyzontalne w zakresie analizy, rozpowszechniania i spożytkowywania wyników projektów (działania w zakresie „wykorzystania”).

2. Aby osiągnąć cele programu, finansuje się z niego między innymi następujące rodzaje działań realizowanych na szczeblu transnarodowym lub mających wymiar europejski:

- a) działania w zakresie wzajemnego uczenia się i współpracy, takie jak:
 - spotkania obywateli, partnerstwo miast, sieci miast partnerskich,
 - projekty wdrażane w ramach partnerstw transnarodowych z udziałem różnego rodzaju zainteresowanych stron wymienionych w art. 6,
 - projekty upamiętniające o wymiarze europejskim,
 - kontakty oparte między innymi na wykorzystaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych lub mediów społecznościowych;
- b) wsparcie strukturalne dla takich organizacji, jak:
 - podmioty realizujące cel leżący w ogólnym interesie Unii, o których mowa w art. 177 rozporządzenia (UE) nr 1268/2012,
 - punkty kontaktowe programu „Europa dla obywateli”;
- c) działania analityczne na szczeblu Unii, takie jak:
 - analizy kwestii związanych z celami programu;
- d) działania uwrażliwiające i działania rozpowszechniające przewidziane w celu spożytkowania wyników wspieranych inicjatyw i ich dalszego wykorzystania oraz eksponowania najlepszych rozwiązań, takie jak:
 - imprezy na szczeblu Unii, w tym konferencje, obchody rocznicowe oraz ceremonie przyznawania nagród,
 - wzajemne oceny, spotkania ekspertów i seminaria.

3. Inicjatywy związane z działaniami, które wymieniono w ust. 2, są opisane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Środki unijne

1. Środki unijne mogą mieć formę dotacji lub zamówień publicznych.
2. Dotacje unijne mogą być udzielane jako dotacje operacyjne lub dotacje na działania.
3. Zamówienia publiczne obejmują nabywanie usług, takich jak organizacja imprez, analizy i badania, narzędzia informowania i rozpowszechniania, monitorowanie i ocena.

Artykuł 5

Udział w programie

W programie mogą uczestniczyć następujące państwa:

- a) państwa członkowskie;
- b) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalne państwa kandydujące — zgodnie z ogólnymi zasadami i warunkami uczestnictwa tych państw w programach unijnych ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych, decyzjach rady stowarzyszenia lub podobnych umowach;
- c) państwa EFTA będące stronami porozumienia EOG — zgodnie z tym porozumieniem.

Artykuł 6

Dostęp do programu

W programie mogą uczestniczyć wszystkie zainteresowane strony promujące obywatelstwo europejskie i integrację europejską, w szczególności organy i organizacje lokalne i regionalne, komitety ds. partnerstwa miast, organizacje zajmujące się badaniami nad europejską polityką publiczną (ośrodki analityczne), organizacje społeczeństwa obywatelskiego (w tym stowarzyszenia ocalałych) oraz organizacje kulturalne, młodzieżowe, edukacyjne i badawcze.

Artykuł 7

Współpraca z organizacjami międzynarodowymi

Z programu można wspierać działania podejmowane w dziedzinach nim objętych wspólnie z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Rada Europy i Unesco, w oparciu o wspólne wkłady i zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

Artykuł 8

Realizacja programu

1. Komisja realizuje program zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. W celu realizacji programu Komisja przyjmuje roczne programy prac w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 9 ust. 2. W rocznych programach prac określone zostają realizowane cele, spodziewane wyniki, metoda realizacji oraz łączna kwota planu finansowego. Zawierają one również opis działań, które mają być finansowane, orientacyjna kwota przeznaczona na każde działanie oraz orientacyjny harmonogram realizacji. W odniesieniu do dotacji, roczne programy prac uwzględniają priorytety, podstawowe kryteria oceny oraz maksymalny poziom współfinansowania.

Artykuł 9

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 10

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Komisja prowadzi regularny dialog z beneficjentami programu oraz z odpowiednimi partnerami i ekspertami.

Artykuł 11

Spójność z innymi instrumentami Unii

Komisja zapewnia spójność i komplementarność programu wobec instrumentów z innych dziedzin działalności Unii, przede wszystkim z dziedziny edukacji, szkolenia zawodowego, młodzieży, sportu, kultury i sektora audiowizualnego, podstawowych praw i wolności, włączenia społecznego, równości płci, przeciwdziałania dyskryminacji, badań i innowacji, społeczeństwa informacyjnego, polityki rozszerzenia oraz działań zewnętrznych Unii.

Artykuł 12

Budżet

1. Finansowa kwota odniesienia na wykonanie niniejszego programu w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. została ustalona na 185 468 000 EUR.
2. Roczne środki zatwierdzają Parlament Europejski i Rada w zakresie limitów określonych w wieloletnich ramach finansowych.
3. Środki przeznaczone na mocy niniejszego rozporządzenia na działania informacyjne mogą także w proporcjonalnym stopniu służyć instytucjonalnemu informowaniu o priorytetach politycznych Unii, w zakresie, w jakim wiążą się one z celami ogólnymi niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Unii

1. W trakcie realizacji działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole, a w razie wykrycia nieprawidłowości — poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych oraz, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje administracyjne i finansowe.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy są uprawnieni do przeprowadzania audytu — na podstawie dokumentacji i kontroli na miejscu — wobec wszystkich beneficjentów otrzymujących dotacje, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali od Unii środki w ramach programu.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje u podmiotów gospodarczych, których takie finansowanie dotyczy bezpośrednio lub pośrednio — zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾ — w celu ustalenia, czy w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub z zamówieniem finansowanym w ramach programu miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie naruszające interesy finansowe Unii.

4. Be uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, w zamówieniach, w umowach o udzielenie dotacji oraz w decyzjach o udzieleniu dotacji wynikających z wykonywania niniejszego rozporządzenia muszą znajdować się przepisy wyraźnie upoważniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów i dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami.

Artykuł 14

Przekazywanie informacji

Komisja informuje państwa członkowskie o projektach, które otrzymały finansowanie unijne, poprzez przesłanie im decyzji o wyborze w ciągu dwóch tygodni od ich przyjęcia.

Artykuł 15

Monitorowanie i ocena

1. Komisja zapewnia regularne monitorowanie programu pod kątem jego celów, stosując wskaźniki skuteczności. Wyniki procesu monitorowania i oceny są wykorzystywane podczas realizacji programu. Monitorowanie obejmuje w szczególności sporządzanie sprawozdań, o których mowa w ust. 4 lit. a) i c).

W stosownych przypadkach wskaźniki przedstawia się z podziałem na płeć i wiek.

2. W odniesieniu do celów szczegółowych, o których mowa w art. 2, postępy mierzy się na podstawie wskaźników określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja zapewnia regularną, niezależną, zewnętrzną ocenę programu i regularnie przedstawia sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu.

4. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów:

- a) do dnia 31 grudnia 2017 r. — okresowe sprawozdanie oceniające, przedstawiające uzyskane wyniki oraz jakościowe i ilościowe aspekty realizacji programu;
- b) do dnia 31 grudnia 2018 r. — komunikat na temat kontynuacji programu;
- c) do dnia 1 lipca 2023 r. — sprawozdanie oceniające *ex post*.

Artykuł 16

Przepisy przejściowe

Decyzja nr 1904/2006/WE traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Działania rozpoczęte przed dniem 31 grudnia 2013 r. na mocy decyzji nr 1904/2006/WE podlegają tej decyzji do czasu ich zakończenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia finansowego środki odpowiadające dochodom przeznaczonym na określony cel, wynikające ze zwrotu nienależnie wypłaconych środków zgodnie z decyzją nr 1904/2006/WE, mogą zostać udostępnione na potrzeby programu.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r.

W imieniu Rady

A. TSAFTARIS

Przewodniczący

—

ZAŁĄCZNIK

I. OPIS INICJATYW

Uzupełniające informacje o dostępie do programu

KOMPONENT 1: Pamięć o przeszłości Europy

W ramach tego komponentu wspierane będą działania zachęcające do refleksji nad różnorodnością kulturową Europy oraz nad szeroko rozumianymi wspólnymi wartościami, z uwzględnieniem równości płci. Można udostępniać środki na rzecz inicjatyw służących refleksji nad przyczynami reżimów totalitarnych w nowożytnej historii Europy (szczególnie, ale nie wyłącznie, nazizmu, który doprowadził do Holocaustu, a także faszyzmu, stalinizmu i komunistycznych reżimów totalitarnych) oraz na rzecz czczenia pamięci ofiar ich zbrodni. Komponent ten obejmie również działania związane z innymi decydującymi momentami i punktami odniesienia w najnowszej historii Europy. W szczególności pierwszeństwo zostanie przyznane działaniom promującym tolerancję, wzajemne zrozumienie, dialog międzykulturowy i pojednanie jako sposób na to, by zostawić za sobą przeszłość i budować przyszłość, szczególnie z myślą o dotarciu do młodszego pokolenia.

Orientacyjnie przeznaczone zostanie na ten komponent około 20 % całkowitego budżetu programu.

KOMPONENT 2: Zaangażowanie demokratyczne i aktywność obywatelska

Komponent ten będzie obejmował działania w zakresie szeroko rozumianej aktywności obywatelskiej ze szczególnym uwzględnieniem metod organizacyjnych służących zapewnieniu trwałych efektów finansowanych działań.

Pierwszeństwo zostanie przyznane inicjatywom i projektom związanym z unijną agendą polityczną.

Komponent ten może również obejmować projekty i inicjatywy, które dają możliwość wzajemnego zrozumienia, dialogu międzykulturowego, solidarności, zaangażowania społecznego oraz wolontariatu na szczeblu Unii.

Wiele pozostaje do zrobienia, aby zwiększyć demokratyczny udział młodych ludzi oraz udział kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych i gospodarczych. Ich głos powinien skuteczniej docierać do osób odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji politycznych, które wpływają na życie ludzi, i powinien być w większym stopniu uwzględniany.

Orientacyjnie przeznaczone zostanie na ten komponent około 60 % całkowitego budżetu programu.

DZIAŁANIE HORYZONTALNE: Wykorzystanie

Działanie to zostanie określone dla programu jako całości i będzie stosowane zarówno do komponentu 1, jak i do komponentu 2.

W jego ramach wspierane będą inicjatywy, które zwiększają możliwość przenoszenia wyników, zapewniają większy zwrot z inwestycji, a także sprzyjają skuteczniejszemu wyciąganiu wniosków z doświadczeń. Racją bytu tego działania jest dalsze wykorzystywanie wyników podjętych inicjatyw i ich spożytkowywanie w celu zapewnienia ich długotrwałych efektów.

Działanie to będzie obejmować „budowanie zdolności” — opracowywanie środków wspierających wymianę najlepszych rozwiązań, gromadzenie doświadczeń wśród zainteresowanych stron na szczeblu lokalnym i regionalnym, w tym organów sektora publicznego, a także rozwijanie nowych umiejętności, na przykład poprzez szkolenia. Ostatnie z wymienionych działań może obejmować partnerską wymianę, szkolenia dla osób prowadzących szkolenia, a także na przykład tworzenie narzędzi ICT zapewniających informacje o organizacjach lub projektach finansowanych z programu.

Orientacyjnie przeznaczone zostanie na ten komponent około 10 % całkowitego budżetu programu.

II. ZARZĄDZANIE PROGRAMEM

Program będzie się opierać na zasadzie wieloletnich partnerstw bazujących na uzgodnionych celach i na analizie osiągniętych wyników w celu zapewnienia wzajemnych korzyści zarówno społeczeństwu obywatelskiemu, jak i Unii.

Pierwszeństwo zostanie przyznane dotacjom na projekty — niezależnie od ich rozmiarów — mające duże oddziaływanie, w szczególności na te, które są bezpośrednio związane z politykami Unii i zachęcają do uczestnictwa w kształtowaniu unijnej agendy politycznej. W jak największym stopniu uwzględniona zostanie równowaga geograficzna.

Zarządzanie programem i większością działań może centralnie prowadzić agencja wykonawcza.

Wszystkie działania będą realizowane na zasadzie transnarodowej lub powinny mieć wymiar europejski. W ramach działań wspierana będzie mobilność obywateli i wymiana pomysłów w Unii.

Ważne będzie tworzenie sieci kontaktów i skupienie się na efekcie popularyzatorskim, w tym wykorzystanie najnowocześniejszych technologii informacyjno-komunikacyjnych i mediów społecznościowych, zwłaszcza w celu dotarcia do młodszego pokolenia; znajdzie to odzwierciedlenie zarówno w rodzajach działań, jak i w profilach uczestniczących w nich organizacji. Zdecydowanie propagowane będzie tworzenie interakcji i synergii między różnego rodzaju zainteresowanymi stronami uczestniczącymi w programie.

Z budżetu programu mogą być również pokrywane wydatki związane z działaniami przygotowawczymi i następczymi, z działaniami w zakresie monitorowania, audytu i oceny bezpośrednio niezbędnymi do zarządzania programem i do realizacji jego celów, w szczególności wydatki związane z analizami, spotkaniami, działaniami informacyjnymi i publikacyjnymi, wydatki związane z sieciami informatycznymi służącymi wymianie informacji, jak również wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną lub techniczną, o których Komisja może zdecydować do celów zarządzania programem.

Łączne wydatki administracyjne programu będą proporcjonalne do zadań przewidzianych w programie.

W stosowych przypadkach Komisja może również podejmować działania w zakresie informowania, publikacji i rozpowszechniania, zapewniając w ten sposób szeroką wiedzę o działaniach wspieranych z programu i ich znaczne oddziaływanie.

Przydzielony budżet może zostać również przeznaczony na instytucjonalne informowanie o priorytetach politycznych Unii.

Na zarządzanie programem przeznaczonych zostanie około 10 % całkowitego budżetu programu.

III. MONITOROWANIE

Cele szczegółowe określone w art. 2 stanowią opis wyników, do których ma prowadzić program. Postępy będą mierzone na podstawie wskaźników skuteczności, takich jak:

Cel szczegółowy 1: Uwrażliwianie na pamięć o przeszłości, wspólną historię i wspólne wartości Unii oraz cel Unii, czyli wspieranie pokoju, wartości Unii oraz dobrobytu jej narodów, poprzez stymulowanie debaty, refleksji i tworzenie sieci kontaktów.

Wskaźniki skuteczności:

- liczba bezpośrednio zaangażowanych uczestników,
- liczba osób mających pośrednio styczność z programem,
- liczba projektów,
- jakość składanych wniosków i stopień, w jakim wyniki projektów wybranych mogą być dalej spożytkowywane/przenoszone,
- odsetek nowych wnioskodawców.

Cel szczegółowy 2: Zachęcanie do demokratycznej i obywatelskiej aktywności na szczeblu Unii poprzez poszerzanie wiedzy obywateli o mechanizmie kształtowania polityk Unii i sprzyjanie możliwościom zaangażowania społecznego i międzykulturowego oraz wolontariatu na szczeblu Unii.

Wskaźniki skuteczności:

- liczba uczestników, którzy są bezpośrednio zaangażowani,
- liczba osób mających pośrednio styczność z programem,
- liczba uczestniczących organizacji,
- postrzeganie Unii i jej instytucji przez beneficjentów,
- jakość składanych wniosków,
- odsetek nowych wnioskodawców,
- liczba partnerstw transnarodowych z udziałem różnego rodzaju zainteresowanych stron,
- liczba sieci miast partnerskich,
- liczba i jakość inicjatyw politycznych podjętych w następstwie działań wspieranych z programu na szczeblu lokalnym lub europejskim,
- zasięg geograficzny działań:
 - (i) porównanie odsetka projektów przedłożonych przez jedno państwo członkowskie występujące w charakterze partnera wiodącego z udziałem procentowym liczby ludności tego państwa w całkowitej liczbie ludności Unii,
 - (ii) porównanie odsetka wybranych projektów przypadających na państwo członkowskie występujące w charakterze partnera wiodącego z udziałem procentowym liczby ludności tego państwa w całkowitej liczbie ludności Unii,
 - (iii) porównanie odsetka projektów przedłożonych przez jedno państwo członkowskie występujące w charakterze partnera wiodącego lub współpartnera z udziałem procentowym liczby ludności tego państwa w całkowitej liczbie ludności Unii,
 - (iv) porównanie odsetka wybranych projektów przypadających na państwo członkowskie występujące w charakterze partnera wiodącego lub współpartnera z udziałem procentowym liczby ludności tego państwa w całkowitej liczbie ludności Unii.

IV. KONTROLE I AUDYTY

W odniesieniu do projektów wybranych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zostanie ustanowiony system audytu z zastosowaniem kontroli wrywkowej.

Przez okres pięciu lat od daty otrzymania płatności końcowej dotacji beneficjent otrzymujący dotację udostępnia Komisji wszelkie dokumenty potwierdzające wydatki. Beneficjent otrzymujący dotację zapewnia, aby w stosownych przypadkach udostępnione zostały Komisji dokumenty potwierdzające znajdujące się w posiadaniu partnerów lub członków.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 391/2014**z dnia 14 kwietnia 2014 r.****kończące częściowy przegląd okresowy dotyczący środków antysubsydyjnych na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, rozszerzonych na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 i art. 23 ust. 6,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 598/2009 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia, o pochodzeniu niekopalnym („produkt objęty przeglądem” lub „biodiesel”), objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 20 11, ex 2710 20 15, ex 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 i ex 3826 00 90, pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („obowiązujące środki”).
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 443/2011 ⁽³⁾, w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków, Rada rozszerzyła ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady („obowiązujące rozszerzone środki”).

1.2. WNIOSEK O DOKONANIE PRZEGLĄDU

- (3) Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego („wniosek o dokonanie przeglądu”) zgodnie z art. 19 i art. 23 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 („rozporządzenie podstawowe”) został złożony przez przedsiębiorstwo Ocean Nutrition Canada („wnioskodawca”), producenta eksportującego z Kanady.
- (4) Zakres wniosku o dokonanie przeglądu ograniczył się do zbadania możliwości udzielenia zwolnienia z obowiązujących rozszerzonych środków w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (5) We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca stwierdził, że jest rzeczywistym producentem biodiesla i że jest zdolny do produkcji całkowitej ilości biodiesla wysłanego przez niego do Unii od początku okresu objętego dochodzeniem w sprawie obejścia środków, które skutkowało wprowadzeniem obowiązujących rozszerzonych środków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 598/2009 z dnia 7 lipca 2009 nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 443/2011 z dnia 5 maja 2011 r. rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 598/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, oraz rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 598/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysyłanego z Singapuru (Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 1).

- (6) Okres objęty dochodzeniem, który został uwzględniony przy dochodzeniu w sprawie obejścia środków, obejmował okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. („pierwotny okres objęty dochodzeniem”). Okres objęty dochodzeniem dotyczący niniejszego dochodzenia obejmował okres od dnia 1 kwietnia 2012 r. do dnia 31 marca 2013 r. („okres objęty dochodzeniem”).
- (7) Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* potwierdzające, że był producentem biodiesla w Kanadzie długo przed wprowadzeniem obowiązujących środków. Ponadto wnioskodawca twierdził, że nie jest powiązany z żadnym producentem biodiesla w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

1.3. WSZCZĘCIE CZĘŚCIOWEGO PRZEGLĄDU OKRESOWEGO

- (8) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że wniosek o dokonanie przeglądu zawierał wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, w dniu 30 kwietnia 2013 r. Komisja wszczęła, w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”), częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 19 i art. 23 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, którego zakres ograniczał się do zbadania możliwości udzielenia zwolnienia z obowiązujących rozszerzonych środków w odniesieniu do wnioskodawcy.

1.4. ZAINTERESOWANE STRONY

- (9) Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawcę oraz przedstawicieli Kanady o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Zgłosił się jedynie wnioskodawca. Nie wnioskowano o przesłuchanie.
- (10) Komisja otrzymała odpowiedź na kwestionariusz od wnioskodawcy, która została zweryfikowana na miejscu w siedzibie wnioskodawcy w Kanadzie.

2. USTALENIA Z DOCHODZENIA I ZAKOŃCZENIE PRZEGLĄDU

- (11) W toku dochodzenia ustalono, że wnioskodawca jest rzeczywistym producentem biodiesla i że nie jest powiązany z żadnym producentem biodiesla w Stanach Zjednoczonych Ameryki.
- (12) W wyniku ustaleń dokonanych podczas wizyt w siedzibie wnioskodawcy w Kanadzie, zwrócono się do wnioskodawcy o dostarczenie dodatkowych informacji potwierdzających, że jego zdolności produkcyjne są wystarczające, by zrealizować wielkość sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem.
- (13) Pomimo kilkukrotnie przedłużanego terminu wnioskodawca nie przekazał Komisji wymaganych informacji.
- (14) Ponadto dochodzenie wykazało, że po wejściu w życie obowiązujących rozszerzonych środków mogło dojść do wywozu przez wnioskodawcę przedmiotowego produktu do Unii, objętego kodem CN niepodlegającym środkom. Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o uzasadnienie stosowania tego kodu CN. Wnioskodawca nie przedstawił jednak żadnych informacji ani innych dowodów wskazujących na to, że wywóz ten powinien być objęty kodem CN niepodlegającym obowiązującym rozszerzonym środkom.
- (15) W związku z powyższym uważa się, że wnioskodawca nie wykazał, że był w stanie wyprodukować całkowitą ilość biodiesla, która została przez niego wysłana do Unii od początku pierwotnego okresu objętego dochodzeniem. Niezależnie od tego, że wnioskodawca nie przekazał informacji, o które zwróciła się Komisja, nie przedstawił on żadnych innych dowodów na to, że nie brał udziału w praktykach mających na celu obejście środków. W związku z tym należy zakończyć dochodzenie przeglądowe bez udzielenia wnioskodawcy zwolnienia z obowiązujących rozszerzonych środków.
- (16) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zamiarze zakończenia dochodzenia przeglądowego i miały możliwość przedstawienia uwag. Nie otrzymano żadnych uwag, które mogłyby zmienić decyzję o zakończeniu dochodzenia przeglądowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 124 z 30.4.2013, s. 10.

- (17) Stwierdza się zatem, że należy zakończyć częściowy przegląd okresowy dotyczący środków antysubsydyjnych na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, rozszerzonych na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, bez zmiany obowiązujących rozszerzonych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antysubsydyjnych obowiązujących na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, rozszerzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 443/2011 na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, wszczęty na podstawie art. 19 i art. 23 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 598/2009, zostaje niniejszym zakończony bez zmiany obowiązujących rozszerzonych środków.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 392/2014**z dnia 14 kwietnia 2014 r.****kończące częściowy przegląd okresowy dotyczący środków antidumpingowych na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, rozszerzonych na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 3 i art. 13 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia, o pochodzeniu niekopalnym („produkt objęty przeglądem” lub „biodiesel”), objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 20 11, ex 2710 20 15, ex 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 i ex 3826 00 90, pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („obowiązujące środki”).
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 444/2011 ⁽³⁾, w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków, Rada rozszerzyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady („obowiązujące rozszerzone środki”).

1.2. WNIOSEK O DOKONANIE PRZEGLĄDU

- (3) Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego („wniosek o dokonanie przeglądu”) zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”) został złożony przez przedsiębiorstwo Ocean Nutrition Canada („wnioskodawca”), producenta eksportującego z Kanady.
- (4) Zakres wniosku o dokonanie przeglądu ograniczył się do zbadania możliwości udzielenia zwolnienia z obowiązujących rozszerzonych środków w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (5) We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca stwierdził, że jest rzeczywistym producentem biodiesla i że jest zdolny do produkcji całkowitej ilości biodiesla wysłanego przez niego do Unii od początku okresu objętego dochodzeniem w sprawie obejścia środków, które skutkowało wprowadzeniem obowiązujących rozszerzonych środków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 599/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 26).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 444/2011 z dnia 5 maja 2011 r. rozszerzające ostateczne cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, oraz rozszerzające ostateczne cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysłanego z Singapuru (Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 12).

- (6) Okres objęty dochodzeniem, który został uwzględniony przy dochodzeniu w sprawie obejścia środków, obejmował okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. („pierwotny okres objęty dochodzeniem”). Okres objęty dochodzeniem dotyczący obecnego dochodzenia obejmował okres od dnia 1 kwietnia 2012 r. do dnia 31 marca 2013 r. („okres objęty dochodzeniem”).
- (7) Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* potwierdzające, że był producentem biodiesla w Kanadzie długo przed wprowadzeniem obowiązujących środków. Ponadto wnioskodawca twierdził, że nie jest powiązany z żadnym producentem biodiesla w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

1.3. WSZCĘCIE CZĘŚCIOWEGO PRZEGLĄDU OKRESOWEGO

- (8) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że wniosek o dokonanie przeglądu zawierał wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, w dniu 30 kwietnia 2013 r. Komisja wszczęła, w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”), częściowy przegląd okresowy na podstawie art. 11 ust. 3 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, którego zakres ograniczał się do zbadania możliwości udzielenia zwolnienia z obowiązujących rozszerzonych środków w odniesieniu do wnioskodawcy.

1.4. ZAINTERESOWANE STRONY

- (9) Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawcę oraz przedstawicieli Kanady o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Zgłosił się jedynie wnioskodawca. Nie wnioskowano o przesłuchanie.
- (10) Komisja otrzymała odpowiedź na kwestionariusz od wnioskodawcy, która została zweryfikowana na miejscu w siedzibie wnioskodawcy w Kanadzie.

2. USTALENIA Z DOCHODZENIA I ZAKOŃCZENIE PRZEGLĄDU

- (11) W toku dochodzenia ustalono, że wnioskodawca jest rzeczywistym producentem biodiesla i że nie jest powiązany z żadnym producentem biodiesla w Stanach Zjednoczonych Ameryki.
- (12) W wyniku ustaleń dokonanych podczas wizyt na miejscu w siedzibie wnioskodawcy w Kanadzie, zwrócono się do wnioskodawcy o dostarczenie dodatkowych informacji potwierdzających, że jego zdolności produkcyjne są wystarczające, by zrealizować wielkość sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem.
- (13) Pomimo kilkukrotnie przedłużanego terminu wnioskodawca nie przekazał Komisji wymaganych informacji.
- (14) Ponadto dochodzenie wykazało, że po wejściu w życie obowiązujących rozszerzonych środków mogło dojść do wywozu przez wnioskodawcę przedmiotowego produktu do Unii, objętego kodem CN niepodlegającym środkom. Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o uzasadnienie stosowania tego kodu CN. Wnioskodawca nie przedstawił jednak żadnych informacji ani innych dowodów wskazujących na to, że wywóz ten powinien być objęty kodem CN niepodlegającym obowiązującym rozszerzonym środkom.
- (15) W związku z powyższym uważa się, że wnioskodawca nie wykazał, że był w stanie wyprodukować całkowitą ilość biodiesla, która została przez niego wysłana do Unii od początku pierwotnego okresu objętego dochodzeniem. Niezależnie od tego, że wnioskodawca nie przekazał informacji, o które zwróciła się Komisja, nie przedstawił on żadnych innych dowodów na to, że nie brał udziału w praktykach mających na celu obejście środków. W związku z tym należy zakończyć dochodzenie przeglądowe bez udzielenia wnioskodawcy zwolnienia z obowiązujących rozszerzonych środków.
- (16) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zamiarze zakończenia dochodzenia przeglądowego i miały możliwość przedstawienia uwag. Nie otrzymano żadnych uwag, które mogłyby spowodować zmianę decyzji o zakończeniu dochodzenia przeglądowego.
- (17) Stwierdza się zatem, że należy zakończyć częściowy przegląd okresowy dotyczący środków antydumpingowych na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, rozszerzonych na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, bez zmiany obowiązujących rozszerzonych środków,

⁽¹⁾ Dz.U. C 124 z 30.4.2013, s. 7.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, rozszerzonych rozporządzeniem (UE) nr 444/2011 na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, wszczęty na podstawie art. 11 ust. 3 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zostaje niniejszym zakończony bez zmiany obowiązujących rozszerzonych środków.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 kwietnia 2014 r.

W imieniu Rady

A. TSAFTARIS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 393/2014**z dnia 11 kwietnia 2014 r.****ustanawiające zakaz połowów rajowatych w wodach UE obszaru VIIIId przez statki pływające pod banderą Niderlandów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 43/2014 z dnia 20 stycznia 2014 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2014 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz — w odniesieniu do statków unijnych — w niektórych wodach nienależących do Unii ⁽²⁾, określono kwoty na rok 2014.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2014 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2014 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 28.1.2014, s. 1.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	05/TQ43
Państwo członkowskie	Niderlandy
Stado	SRX/07D.
Gatunek	Rajowate (<i>Rajiformes</i>)
Obszar	Wody Unii obszaru VIIId
Okres obowiązywania zakazu	27.3.2014

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 394/2014**z dnia 16 kwietnia 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	210,1
	MA	63,8
	TN	100,9
	TR	99,8
	ZZ	118,7
0707 00 05	AL	71,7
	MA	39,8
	MK	58,5
	TR	121,4
	ZZ	72,9
0709 93 10	MA	35,6
	TR	89,6
	ZZ	62,6
0805 10 20	EG	47,3
	IL	68,2
	MA	51,1
	TN	47,1
	TR	50,1
	ZZ	52,8
0805 50 10	MA	35,6
	TR	82,2
	ZZ	58,9
0808 10 80	AR	91,3
	BR	95,9
	CL	95,0
	CN	111,0
	MK	21,6
	NZ	139,8
	US	177,3
	ZA	130,1
	ZZ	107,8
	0808 30 90	AR
CL		120,0
CN		82,0
ZA		99,8
ZZ		99,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 395/2014**z dnia 16 kwietnia 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽²⁾ ustanowiło szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustaliło ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albuminy jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Reprezentatywna cena (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 ust. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie (1)
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	119,3	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	124,7	0	AR
		150,0	0	BR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	286,6	4	AR
		222,4	23	BR
		324,3	0	CL
		254,9	14	TH
0207 14 60	Nogi z kurczaka, mrożone	141,2	1	BR
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	265,3	9	BR
		315,1	0	CL
0408 91 80	Żółtka jaj	422,2	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	267,4	6	BR

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ« odpowiada »innym pochodzeniom«.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 396/2014**z dnia 16 kwietnia 2014 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz czosnku w podokresie od dnia 1 czerwca 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 ⁽³⁾ otwiera kontyngenty taryfowe i ustanawia zarządzanie nimi oraz wprowadza system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i innych produktów rolnych przywożonych z krajów trzecich.
- (2) Ilości, w odniesieniu do których tradycyjni importerzy i nowi importerzy złożyli wnioski o pozwolenia typu „A” w ciągu pierwszych siedmiu dni kwietnia 2014 r., zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 341/2007, przekraczają dostępne ilości produktów pochodzących z Chin.
- (3) W związku z tym, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, należy określić zakres, w jakim wnioski o pozwolenia typu „A” przesłane Komisji najpóźniej czternastego dnia kwietnia 2014 r. mogą zostać zrealizowane zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 341/2007.
- (4) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na przywóz typu „A” złożone zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 341/2007 w ciągu siedmiu pierwszych dni kwietnia 2014 r. i przesłane Komisji najpóźniej czternastego dnia kwietnia 2014 r. zostają zrealizowane w zależności od odsetka ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału
Argentyna		
— Tradycyjni importerzy	09.4104	X
— Nowi importerzy	09.4099	X
Chiny		
— Tradycyjni importerzy	09.4105	42,474033 %
— Nowi importerzy	09.4100	0,410714 %
Pozostałe kraje trzecie		
— Tradycyjni importerzy	09.4106	—
— Nowi importerzy	09.4102	—

„X”: Brak kontyngentu dla tego pochodzenia w danym podokresie.

„—”: Nie przesłano Komisji żadnego wniosku o pozwolenie.

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2014/58/UE

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

ustanawiająca, zgodnie z dyrektywą 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, system identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobów pirotechnicznych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2007/23/WE ustanawia zasady bezpieczeństwa wyrobów pirotechnicznych na rynku unijnym i przewiduje ustanowienie systemu identyfikowalności na poziomie Unii.
- (2) W celu zapewnienia identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych powinny one być oznaczone numerem rejestracyjnym opartym na jednolitym systemie numeracji. Jednostki notyfikowane powinny prowadzić wykaz numerów rejestracyjnych, które przypisują przy przeprowadzaniu oceny zgodności. Taki system gwarantowałby identyfikowalność wyrobów pirotechnicznych i ich producentów na wszystkich etapach łańcucha dostaw. Producenci i importerzy powinni prowadzić wykaz numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych, które wprowadzili na rynek, i na żądanie udostępniać te informacje właściwym organom.
- (3) Jednolity system numeracji opiera się na elementach, które są już stosowane zgodnie z istniejącymi zharmonizowanymi normami, a zatem będzie stanowić nieznaczne dodatkowe obciążenie dla podmiotów gospodarczych.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy dyrektywy 2007/23/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Numer rejestracyjny

1. Wyroby pirotechniczne są oznakowane za pomocą numeru rejestracyjnego obejmującego następujące elementy:
 - a) czterocyfrowy numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która wydała certyfikat badania typu UE zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. a) dyrektywy 2007/23/WE (moduł B), lub certyfikat zgodności zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. b) dyrektywy 2007/23/WE (moduł G), lub zatwierdzenie systemu zapewniania jakości zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. c) dyrektywy 2007/23/WE (moduł H);

⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 14.6.2007, s. 1.

- b) klasę wyrobu pirotechnicznego, którego dotyczy certyfikat zgodności, w skróconej formie, wielkimi literami:
- F1, F2, F3 lub F4 dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych odpowiednio klasy 1, 2, 3 i 4,
 - T1 lub T2 dla wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego odpowiednio klasy T1 i T2,
 - P1 lub P2 dla pozostałych wyrobów pirotechnicznych odpowiednio klasy P1 i P2;
- c) numer stosowany przez jednostkę notyfikowaną w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego.
2. Numer rejestracyjny musi mieć następującą strukturę: „XXXX — YY — ZZZZ...”, gdzie XXXX odnosi się do ust. 1 lit. a), YY odnosi się do ust. 1 lit. b), a ZZZZ... odnosi się do ust. 1 lit. c).

Artykuł 2

Obowiązki jednostek notyfikowanych

1. Jednostki notyfikowane, które przeprowadzają procedurę oceny zgodności zgodnie z art. 9 dyrektywy 2007/23/WE, prowadzą rejestr numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych, dla których wydały certyfikaty badania typu UE zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. a) dyrektywy 2007/23/WE (moduł B), lub certyfikaty zgodności zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. b) dyrektywy 2007/23/WE (moduł G), lub zatwierdzenia systemu zapewniania jakości zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. c) dyrektywy 2007/23/WE (moduł H), w formacie określonym w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Rejestr wyrobów pirotechnicznych zawiera co najmniej informacje dotyczące elementów określonych w załączniku. Informacje te są przechowywane przez co najmniej 10 lat od dnia, w którym jednostki notyfikowane wydały certyfikaty lub zatwierdzenia, o których mowa w akapicie pierwszym.

Jednostki notyfikowane regularnie aktualizują rejestr i udostępniają go publicznie w internecie.

2. W przypadku gdy notyfikowanie jednostki oceniającej zgodność zostanie wycofane, jednostka ta przekazuje rejestr innej jednostce notyfikowanej lub właściwemu organowi danego państwa członkowskiego.

Artykuł 3

Obowiązki producentów i importerów

Producenci i importerzy wyrobów pirotechnicznych:

- a) prowadzą rejestr wszystkich numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych przez nich produkowanych lub importowanych wraz z ich nazwą handlową, ogólnym typem i podtypem, o ile ma to zastosowanie, i miejscem produkcji przez okres co najmniej 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu do obrotu;
- b) przekazują rejestr właściwym organom, w przypadku gdy producent lub importer kończy działalność;
- c) zapewniają właściwym organom i organom nadzoru rynku wszystkich państw członkowskich, w odpowiedzi na ich uzasadnione wnioski, informacje, o których mowa w lit. a).

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2015 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 17 października 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Rejestr numerów rejestracyjnych, o którym mowa w art. 2 ust. 1

Numer rejestracyjny	Data wydania certyfikatu badania typu UE (moduł B), certyfikatu zgodności (moduł G) lub zatwierdzenia systemu zapewniania jakości (moduł H) i — w stosownym przypadku — termin upływu ważności	Producent	Ogólny typ produktu i — w stosownym przypadku — podtyp	Moduł zgodności fazy produkcji ⁽¹⁾	Jednostka notyfikowana, która przeprowadza ocenę zgodności fazy produkcji ⁽¹⁾	Informacje dodatkowe

⁽¹⁾ Kolumna zawsze musi być wypełniona, jeżeli jednostka notyfikowana przeprowadza procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. a) dyrektywy 2007/23/WE (moduł B). Informacji nie wymaga się w przypadku procedur oceny zgodności, o których mowa w art. 9 lit. b) i c) (moduły G i H). Informacje podaje się (jeżeli są one znane), w przypadku gdy zaangażowana jest inna jednostka notyfikowana.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 363/2014 z dnia 99 kwietnia 2014 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 107 z dnia 10 kwietnia 2014 r.)

Spis treści i s. 57, w tytule:

zamiast: „99 kwietnia 2014 r.”,
powinno być: „9 kwietnia 2014 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL